

Dragii mei, Doamne ajuta!

Iată-ne ajunși, cu mila lui Dumnezeu, la sfârșitul Postului Crăciunului, la capătul unui an care, deși a trecut atât de repede, a cunoscut destule întâmplări nefericite, care ne-au marcat, mai mult sau mai puțin, pe fiecare dintre noi.

Au sosit și ultimele zile ale acestui an și, parcă, agitația s-a mai diminuat puțin. Este tocmai potrivit pentru o clipă de liniște, pentru un moment de colind, pentru un răgaz tihnit în sânul familiei. Cu ce va veni anul 2016, Dumnezeu singur știe. Omenește vorbind, semne bune nu prea sunt, ba chiar dimpotrivă. Nu ne pierdem însă nădejdea: mare este Dumnezeu nostru! Nu ne părăsește, căci suntem făptura Lui. Ne este necesară conștiința apartenenței noastre la Biserica lui Hristos. Ne este de trebuință o oprire, pentru o clipă, din ritmul infernal al mișcării continue, al agitației permanente, al frământării din fiecare zi. „*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu*”, zice Domnul în *Psaltire*. Este glasul dumnezeiesc al Cerului adresat nouă, pământenilor cuprinși în iureșul ambițiilor de tot felul, alorgoliilor nenumărate și al unei dorințe nestăvilite de superioritate în raport cu ceilalți.

„*Omul de azi – spunea un gânditor creștin român – trăiește totul în fugă, el nu prinde frumusețea, nici lumina adevărului. Cele mai alese rosturi și semne îi scapă; îi scapă nu pentru că el ar fi în păcat, ar fi sortit de la început să nu vadă, ci pentru că felul în care își trăiește viața aici îi închide porțile înțeleșului. Cu fiecare zi ce trece, omul se îndepărtează de plaiurile bucuriei și ale înțelepciunii. Trufia și îndemnul numai către ordinea materială a lucrurilor îl fac să coboare cele mai de jos trepte ale condiției umane.*” (Ernest Bernea, *Îndemn la simplitate*)

„*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu!*” Unde să ne oprim? La Peștera din Betleem. Acolo „*pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai înainte de veci*” „*Acesta este Părinte și Domn al veacului ce va să fie (...)* *Acesta este Dumnezeu tare, Care ține cârmuirea făpturii*” ne spune Cântarea a șasea a Canonului Utreniei din 25 decembrie.

„*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu!*” Pentru ce să ne oprim? Să vedem pe „*Cel Bătrân de zile făcut Prunc. Cel Care stă pe tron înalt și preainălțat este așezat în iesle (...)*. *Cel Care a rupt legăturile păcatului este înfășat în scutece. Vrea să prefacă necinstea în cinste, vrea să îmbrace cu slavă pe cel neslăvit (...)*. *Pentru aceasta ia trupul meu, să-I fac în mine loc Cuvântului Lui. Îmi ia trupul meu ca să-mi dea Duhul Lui, spune Sf. Ioan Gura de Aur în cuvântul la Nașterea Domnului.*

„*Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu!*” Ce să vedem, oprindu-ne și poposind în Peștera din Betleem? Vedem păstorii cei simpli și curați, întruchipând oamenii obișnuiți de ieri și de azi, care viețuiesc liniștiți, mulțumindu-se cu puțin, nelacomii, neinvidioși, nedoritori să domine pe alții.

Vedem în Peștera Betleemului mai presus de toți și de toate pe Dumnezeul-Om, Iisus Hristos în chip de Prunc. Acesta ne binecuvintează, ne cheamă și cu dragostene așteaptă: „*Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă su-fletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.*(Matei 11, 28-30).

Ascultându-L pe Dumnezeiescul Prunc și contemplându-L în duh pe Dânsul, ascultăm vocea și privim chipul copiilor acestei lumi – izvor de odihnă sufletească și de bucurie duhovnicească. Ei ne vorbesc despre neprihănire și despre viața necuprinsă de ispitele aparențelor înșelătoare. Ochii și zâmbetul copilului sunt o „*floare deschisă lumii*, un îndemn la simplitate și frumusețe. În el vorbește frântura de cer dată omului odată cu începutul”, după cuvântul marelui Ernest Bernea, cel

iubitor de sat și de țăran, cel care l-a născut pe Horia Bernea, intelectualul creștin de mare adâncime al anilor '90. El ni se adresează nouă, celor împovărați de griji și păcate, înlănțuiți în iureșul ambițiilor de tot felul, spunându-ne: „*Când întrebările bat la porțile gândului tău împovărat și cer dezlegare, când umbrele amintirilor alunecă pe pereții sufletului și cer o rază de soare, atunci stai de vorbă cu copiii*”, spune Ernest Bernea.

Dragii mei,

Acum, ca și atunci, „*celor ce ședeau în latura și în umbra morții* lumină le-a răsărit” (Matei 4, 16.)
.Acum, ca și atunci, Hristos și Biserica Sa rămân „*stâlpul și temelie Adevărului*” (Timotei 3, 15).
De-a lungul istoriei, Hristos-Dumnezeu nu ne-a părăsit. Nu ne vapărăsi nici acum. Atâta timp cât se săvârșește Dumnezeiasca Liturghie, cât mai sunt mame care nasc prunci pe care îi cresc în dragoste de Dumnezeu și de oameni, cât există tineri care păstrează sau își recapătă curăția, cât mai sunt oșteni iubitori de Hristos și de neam, atâta timp cât în Europa încă se mai slăvește numele lui Hristos, loc pentru nădejde mântuitoare încă mai este. În tot acest context contradictoriu, de derută și de haos, pe de o parte, dar și de lumină și nădejde, pe de altă parte, cuvântul Sfântului Apostol Pavel rămâne decisiv: „*Întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea, și, toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății, și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu*” (Efeseni 6, 10-17)

Încurajați de cuvântul Sfântului Apostol Pavel, încercăm a ne bucura de lumina cea sfântă a sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei. Prezența noastră la sfintele slujbe și în ambianța sacră a familiei, cu gândul la cei dragi și cu inimă milostivă pentru cei săraci și în nevoie, ne dă putere și curaj, determinare și nădejde pentru Anul Nou 2016.

Rog pe Dumnezeu să răspândească în inima fiecăruia și în sufletul tuturor lumina, pacea, adevărul și frumusețea Peșterii din Betleem. Dumnezeu Cel milostiv să vă întărească spre tot lucrul bun în anul care vine, să vă dăruiască putere și răbdare în încercările care vin. Vă adresez tuturor îndemnul să nu uitați a înrădăcina în inimă și suflet rugăciunea: „*Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție*” (Rugăciunea Sfântului Ioanichie cel Mare”, *Ceaslov*.)

Sărbători cu pace!

La mulți, fericiți și buni ani!
Pr Laurentiu